

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt negyed évre 1 frt. Egyenlő részletekre 10 frt

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtöki.

Felelős szerkesztő és lapfőigazgató:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Kiadó: Papp György, Gyulafehérvár

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda

Gyulafehérvár.

Hirdetések díjazabály szerint.

Kis egzisztenciák életbiztosítása.

Hajdanában, a czéhrendszer idején a kézművesek képezték a városok polgárságának zömét számra is, erőre is, gazdaságra nézve is. Különös dolog, hogy ezzel ellentétben éppen most, mikor az iparszabadság alig van csak némi formalitással is korlátozva, mikor az állam és a társadalom vállelve dolgoznak az ipar fejlesztésén, ma-napság mégis így áll a dolog, hogy a kézművesek, a kisiparosok helyzete napról-napra rosszabbodik.

Kétségtelen, hogy a szabad verseny az iparosoknak általában inkább kárára, mint hasznára van, mert a komentárok lenyomják az árakat olcsó, de rossz készítményekkel, de mindazonáltal a gyári üzem terjedése az, a mi legjobban siet a kisiparosokat tönkre tenni.

A most megkezdett uton haladva lassan bár, de előbb-utóbb oda jutunk, hogy a kisiparos osztály, mint önálló termelő, s az egyes iparosok vagy kénytelenek lesznek munkásnak beállni valamelyik szakmájukba vágó gyárba, vagy a nyers anyag feldolgozása helyett, — mint önálló iparosok — javítási munkák végzésére fognak szorítkozni, mert ezzel a gyárak nem foglalkoznak.

Sem a szabad verseny, sem a gyári üzem miatt nem szabadott volna ennyire elfajulniok a viszonyoknak, mert hiszen a kisiparosoknak a gyárak mellett is meg van a maga létjoga, a helye, mit betölthet. A kisebb, külön megrendelt cikkek elkészítésére, a sablontól elütő önálló, eredeti felfogású, sőt esetleg bizonyos fokig művészi iparművek előállítására a mi a kisebb ipar keretén belül is mind érvényesülhet.

Más itt a baj. Nem az, hogy nem lehet, hanem hogy nem tudnak megküzdeni iparosaink

a gyárak versenyével. Hiányzik ehhez mindenekelőtt a kellő tőke, a bizonytalan jövő tudata megbénítja azt a képességet, munkakedvet, mely lehetővé tenné a kisiparosoknak, hogy ha árban nem is, de minőségben eredményesen megküzdhessen a gyári termékekkel.

Tőkére van szüksége az iparosnak, mert e nélkül hitelt nem élvezhet, de még kevésbé nyithat. Már pedig a hitelnyújtás egyik erős fegyvere lehet a gyár elleni versengésben. Sajnos azonban, tőkéje ma már a legkevesebb iparosnak van. Mert szülőitől nem örököl, maga nem takarít, gyermekeire nem hagy.

S mert nem gyűjt tőkét, mit várhat aggkorára? Nyomort, szenvedést! S ennek rémképe lenyűgözi, munkájában erőtlenséget a versengésben, elbuktatja a küzdelemben.

Helyzetük sivárságára kezdenek már magok is rájönni az érdekelt kisiparosok s kezdik már keresni a módot is, a melylyel sorsukat, jövőjüket megjavíthatnák. De a kivezető utat rossz helyen keresik, a jónak gondolt módszer, aligha lesz az igazi, a czélt aligha fogják vele elérhetni.

Két vélemény merült fel eddig. Az első: hitelszövetkezetek alapítása. A másik: iparos nyugdíjintézet létesítése.

Sajnos és nem különös dolog, hogy az emberek még ma sem látnak tisztán ebben a kérdésben s még mindig olyan minden bajt meggyógyító, áldásos intézménynek tartják a hitelszövetkezeteket. Az állami hivatalnok fizetése kevés; fel kell állítani részükre hitelszövetkezetet. A kisiparosok helyzete válságos: fel kell állítani részükre hitelszövetkezetet. — X. községben kipusztította a szőlőt a bogár: fel kell állítani stb.

A hol valami gazdasági baj van, ott már

ma csak egyetlen orvosságot ismernek, egyetlen csodatevő szériumot: a hitelszövetkezetet.

Mi azt hisszük s valljuk, hogy ezzel, ily uton nem fognak a kisiparosok segíteni a bajukon. Az eredmény csak az lesz, hogy végképp eladósodnak és aztán fizethetik az uzsora kamatokat a míg csak meg nem szakadnak belé. (Nincs mindenütt így. Szerk.)

Kétségtelen azonban, hogy minden iparosnak kötelessége meggondolnia, hogy önmagát is, családját is csak saját keze munkájával tudja eltartani és csakis addig, míg dolgozni tud. Ha előre-gszik s munkára nem áll többé a keze, hogy fog megélni? Kegyelem kenyéren?

Ha idő előtt meghal, miből él meg a családja? Miből nevelik fel gyermekeit?

Első sorban is arról kell gondoskodnia minden munkája után élő tisztességes, előrelátó iparos-embernek, hogy saját maga részére, ha előregeedik, — családja részére, ha idő előtt meghal, megszeresse azt az anyagi támasztékot, mely képessé te-gye őt, hogy szembe szálljon minden viharral. Tőkét kell gyűjtenie.

Amde ezt csak egyetlen módon teheti: élet-biztosítás kötése által! Iparos nyugdíjintézetet nem alapíthat, de életbiztosítást köthet minden egészséges munkás iparos ember. Ehhez nem kell sem társulat, sem összetartás, sem tőke. Csak komoly meggondolás és elhatározás, öveinek szeretése és némi kis hajlam, erély a takarékoskodáshoz.

Ez az egyedüli módja annak, hogy az iparos tőkét is szerezzen magának s egyúttal megszabadítsa magát a kétes jövőbe vetett aggodalomtól is. A ki pedig nyugodtan néz a jövő elé, az jelenben is gondtól, butól le nem nyűgözve kettőzött erélylyel tud dolgozni s a versengésben a család-entartásért való küzdelemben nem marad alul.

TÁRCZA

Mézesetek.

Írta: Burger Arthur.

Három éve annak, hogy egy napon levelet kaptam az én jó Ernő barátomtól. A levél így hangzott: Édes Öregem!

Azt hiszem nem csodálkozol azon, hogy én neked Nápolyból írok, hisz jól tudod, a mézeseteket külföldön kell eltölteni, még pedig lehetőleg ebben a híres városban. Ez alól kivételt tenni nem szabad, mert a világ megszólja az embert, jóllehet ezek a mézesetek az epénél is keserűbbé válnak az út alatt. Nem tudom micsoda tökéletlenség ember lehetett az, kinek legelőször támadt az a szerencsétlen ideája, hogy az esküvő után közvetlenül vonatra üljön s végig élvezze az utazás ezerféle kellemetlenségeit. Na azt az embert még a túlvilágon is megátkozom . . . De kezdem elülről.

Emlékszel-e még azon estére, melyen szerencsés kivánságaid kíséretében szálltam fel a vonatra, hogy vágyaim czéljához: menyasszonyomhoz repüljek rajta? Nos hát én megérkeztem s az előkészületeket megtettük az esküvőre. A részleteket elmellőzöm, (a menyasszony sir, gratulálunk, kritizálnak, ide-oda lótnak-futnak stb.) az a fő, hogy végre az oltár előtt eléggé biztos hangon elrebegettük a boldogító „igen-t”. Boldog férj lettem s hogy örömem teljes legyen, az esküvőt követő napon feleségem szülői a következő kérdéssel leptek meg:

— Nos, nem mentek egy kicsit utazni?

Ezer menykő, gondolám, úgy látszik az öregemnek nagy kedve van néhány forinttól megszabadulni. Olgára, — a feleségemre néztem.

— Hát ha jó apák akarják, — feleltem — miért ne! Apósom barátságosan veregette meg a vállamat.

— No-no, most már tehettek szabadon, a mit akartok, mi nem elegyedünk bele. Hová mentek?

— Azt hiszem, . . . azt hiszem, . . . hová is menjünk?

Anyósom kérdőjellel alakult, apósom detto, feleségem tritto. Végre chorusban zengtek:

— A hová te akarsz!

— Hm! Akkor menjünk Nápolyba, — indítványoztam.

— Nápolyba? Pompás! Remek! s az egész familia a nyakamba ugrott.

Dietum factum útra készültünk s vonatra ültünk. Mind vártam, hogy az öreg a bankókat a kezembe csúsztassa, de ő meg se pengette a pénzkérdést, hanem a helyett ellátott egy zsák haszontalan jó tanácsal, a mire egyáltalában szükségem nem volt. Azt gondoltam, hogy a feleségemnek adta a pénzt s megnyugodva telepedtem be a kupéba. Az útát leírták már mások, ezzel tehát nem fárasszom, csak azt jegyzem meg, hogy szörnyetűségeket sokat tapasztaltam, mert a feleségem mind a népes kupékat kereste s a hajón egész nap a fedélzeten csatangolt, hogy lássák. Hát azért házasodik meg az ember, hogy a feleségével ne lehessen egyedül? Badarság! Végre Nápolyban voltunk. Láttad te Nápolyt? Hogy ez a szálló ige: „Nápolyt látni s aztán meghalni, — mire való, nem tudom és merem állítani, hogy senkisémet tudja. Elegáns hotelben lakást béreltünk s töltöttük az időt con dolce far niente. Ásítottunk. Én azonban hamar arra a szomorú tapasztalatra jutottam, hogy a pénzem a kocsikázás, szamaragolás, Vézuvra-mászás, megtudja Isten minemű haszontalan kiadások következtében, — rohamosan fogy. Feleségem még mindig nem akart a bankókkal előrukkolni. Egy délelőtt már nem állhattam ki tovább s megkérdéztam.

— Mennyit adott a papa?

Olga meglepődve nézett rám.

— Mit?

— Mit, hát pénzt!

— Nekem nem adott egy krajczárt sem.

— Ne tréfálgass!

— Esküszöm!

Összerogytam. No szépen állunk.

— Hát akkor miért küldtek utazni?

— Te akartad . . .

— Én? Az ör . . . Jól tudod, hogy az én fizetésem nem enged meg ilyen fénytűzést. No hallod, szép csavarába kerültünk. Tudod azt, hogy nincs mivel kifizetnünk a szállodai czecheket s hogy nincs mivel visszautaznunk. Ha apád azt akarta, hogy a kedves leánya Nápolyt lássa, miért nem nyitotta ki a pénztárcáját? Szép dolog!

Feleségem sirni kezdett.

— Eh kérlek, ne pityeregi, — förmedtem rá, — tanácsolj inkább valamit. Honnan teremtsünk pénzt?

Olga csak a vállát vonogatta.

— Irunk a papának, — folytattam, feltétlenül irunk, mert a helyzet tarthatatlan. Nem is irunk, az igen lassan megy, hanem sürgönyöznünk.

Jól van, sürgönyöztünk. Egy hétre rá megjött a válasz, melyben drága apósom az ő szeretetreméltó humorával tudtomra adja, hogy neki ebben a perczen mindegy van, csak épen pénze nincs. Ő alig várja el-sejét, hogy nyugdíját felvehesse, mert a lakodalom nagygon behazta. Küldene egy váltót az ő aláírásával, de meg van róla győződve, hogy arra a föld kerekén sehol egy fityinget sem adnak. Különben is tudja, hogy én csak mókázom s azért nem haragszik. Jöjünk minél hamarabb haza.

Igy kedélyeskedett az öreg és én kétségbeesésben a hajamat téptem. Borzasztó jelenet folyt le köztem és Olga között. Gyilkosságot, válást emlegettem.

Igy állunk most, Olga egész nap sir és azzal fenyegetőzik, hogy a Vézuv kráterébe veti magát. Én gondoltam fölvel járok a szobában fel és alá, anélkül, hogy egy mentő eszmém támadna. Egyedül te vagy a reményességem. Ha nem segítesz; veszve vagyok. Kérlek teremts bárhonnan pénzt és küld el, mert különben nem tudom, hogy mi lesz . . . Címem: Via Paraplucci, Hótel: Salami, Nápoly.

Ölel

Ernő.

Beláttam, hogy itt segítenem kell. Megfeszítettem mindent, hogy pénzt teremtsék. Végre összerakítottam

Azért tehát őszintén ajánlom mindazoknak, akik a kisiparosok boldogulásának ügyét szívükön hordják, fordítsák tekintetüket a célhoz vezető utra, figyelmeztessék és tanítsák ki a tisztességes, komoly munkás kisiparosokat az életbiztosítás előnyeire, hasznára, szükségességére, véden-
czeik jól felfogott érdekében hassanak oda befolyással, hogy azok mielőbb rászánják magukat életbiztosítás kötésére.

M. L.

(Nálunk éppen most szervezi az ipartestület érdemes elnöke a hitelszövetkezetet. Hisszük, hogy szilárd alpra fektetve ezen intézményt a szövetkezeti eszmét ignoráló eme cikkben foglalt aggodalmak nálunk valóra nem válnak és a hitelszövetkezet áldásosnak fog bizonyulni a szükölköző kisiparosokra nézve.)

Szerk.)

Ujdonságok.

Gyulafehérvár, 1901. november 21.

— **Az Oltáregylet hangversenye.** Ritka műélvezetben volt része annak a nagy és díszes publikumnak, mely f. hó 17-én az Oltáregylet által rendezett hangversenyen részt vett. Már a nagy gonddal és izléssel összeállított program is biztosította volna a teljes sikert, ha ezenkívül még meg nem lett volna a hangversenynek az a kiváló érdekessége, hogy két pesti zongoraművész, *Dombay Artur* és nővére: *D. Ludányi Adél* működött közre. Mielőtt a hangverseny leírását adnók, egy ténnyel kell megállapítanunk. Nem tudjuk eléggé helyeselni azt a gondolatot, hogy az Oltáregylet hangversenyt rendez, olyan hangversenyt, mely még egy részt műélvezetben részesíti a közönséget, másrészt beleheli a szívekbe azt a szellemet, mely az együletet megteremtette, s működésének középpontja: az Isten háza, s az oltár iránti tiszteltet és szeretet. Nem is kell ezt bővebben fejtegetnünk, mert minden ember tudja, hogy a hasznos az élvezetessel összekötött: szerencsés gondolat, csak éppen megkérjük az intézőséget, hogy máskor is, minél gyakrabban rendezzen ilyen előadást, mert a közönség mindenestre hálás lesz érte, a mint ezt az alkalommal is láttuk. — Magáról a hangversenyről csak jót mondhatunk. A művészpár zongorajátéka felül áll a kritikán, s az a bravuros technikai ügyesség, művészi precizitás mindenkinben őszinte lelkiesedést és csodálatot keltett fel. Különösen kiemeljük a Schumann Zongorahangversenyének s Dombay Magyar Rhapsodiájának előadását, melyek hatalmas társasvihar támasztottak. De talán mindenekfölött azt jegyezzük fel díszrendő képen, hogy a művészpár teljesen ingyen fáradozott, hogy a jótekonyságát sikerét annál inkább biztosítsa. A művésznőnek különben szép virágcsokrot és lantot nyújtottak fel az előadás alatt. — A mieinkről is csak dicsőretekkel emlékezhettünk. Dr. Vass Albertnek, a tbeol. tudós tanárának tanulságos felolvasása az Oltáriszentség vételéről szólott, s az általános érdeklődést mindvégig ébren tartotta. *Pandur Erzs* szavalt a maga bájos egyszerűségében őszinte tapsot aratott. S mit szólunk az ének-számokról? Csak éppen le kell írniuk a szereplők nevét

s úgy az előadást, mint a hatást elképzelhetővé tesszük. *Lakner Erzs*, *Roska Rózsika*, *Pandur Erzs* és *Bochdanovits Flóra* szerepelt a két énekszámban s a négy szépen összhangzó hangot nagy gyönyörűséggel hallgatta a közönség s zajos tapsokkal jutalmazta. De nem hallgathatjuk el azt sem, hogy a szép ének megfellelő, művészi kísérletet nyert *Fröhlich Jolán* szép zongorajátékában. — Végül még *Soóthy Gyula*, az Oltáregylet igazgatója köszöntö meg a művészpár szíveségét, s ezzel a kiválóan sikerült hangverseny befejeződött. Itt adjuk ezúttal a felülírtak névsorát is. — Felülírtak: Ó Moltóság a Püspök úr 10 K. Perl Móricz 10 K. Zomorai Dániel 10 K. Br. Huszár Károlyné 10 K. Marceglin Antalné (Temesvár) 6 K. Glükseel Rajnárné (Abrudbánya) 5 K. Gr. Kornis Berta (Kolozsvár) 5 K. Soóthy Gyula 5 K. dr. Ujtalusi József 4 K. Avéd Jákóné 3 K. Dr. Csabry Bonifác 3 K. Erőss Imre 3 K. Mohay Sándorné 2 K. Utry János és neje 2 K. Dr. Csorny Béláné 2 K. Güttner Farkasné 2 K. Lakner Antalné 2 K. özv. Oberth Károlyné 2 K. Szekál Ignác 2 K. Vezér László 2 K. Dr. Fejér Gerő 2 K. Löw Károlyné 2 K. Bálint Ferenc 2 K. Tamásy Áron 1 K. Gróf Toldalagi Samu 1 K. özv. Kerekes Jánosné 1 K. Molnár Jánosné 1 K. Mánassy Istvánné 1 K. Cseesked Józsefné 1 K. dr. Kóródy Péter 1 K. Pákoszta Teréz 1 K. Papp Györgyné 1 K. Poklossy cs. k. ezredesné 1 K. Jirászké 1 K. Löw Mihályné 1 K. Löw Józsefné 1 K. Löw Emilné 1 K. Willersdorfer Ferencné 1 K. Wagner Sándorné 1 K. Urbányi Gyula 1 K. Czibalmos József 1 K. 60 fl. Rass Károly 1 K. Melezi hadnagy 1 K. Ucsnay István 1 K. Imecs F. Jákó 1 K. Dr. Balás Endre 1 K. Joubart Emil 1 K. Papp Mihály 1 K. Balló László 1 K. özv. Hannel Károlyné 60 fl. Hannel Artur 30 fl. Csia Lászlárné 20 fl. Az összes bevétel 297 korona 70 fillér.

— **Emlékkünnep a zárdában.** A püspöki leánynevelő intézet kegyeletos, bensőséges ünnepélyivel adózott felejthetetlen királynéknak emlékének Erzsébet napján. Az ünnepélynek fényét, díszét a püspök úr Ó Moltóságának megjelenése adta meg. A műsor minden egyes pontja igen sikerült. A zenedarabok nagy precizitással előadva igen tetszetek; a mély érzéstől áthatott énekek megindították a szíveket. Nagyon jól, nagy bensőséggel szavalt az egyik növendék Pósa Lajosnak: „A gödöllői erdő” című költeményét. Az ünnepély koronája a püspök úr Ó Moltóságának kegyeletos, buzgó szavai voltak. Ó Moltósága, ki szerencsés volt a boldogult királynőt közelről ismerhetoi, kiemelte a Felséges Asszony nagy szívósságát, lélekemességét, sok megpróbáltatását. É királynői szívének mily kevés boldog órája volt! Együttal rántott a boldogság forrására; a szív szeretetére és békéjére. S hogy ez a béke és szeretet a jelen voltak szívében lakozzék, püspöki áldását adta kegyesen rájuk. Mindenki meghatva távozott.

— **Megyei bizottsági tagok választása.** Alsófehérvármegyei törvényhatósági bizottsága folyó 1901. évi október hava 29-én tartott rendes közgyűlésében hozott határozatával azon választott törvényhatósági bizottsági tagok helyeinek betöltésére, kiknek megbízatása a folyó év végével lejár, választási határidőül folyó 1901. év november hava 20-ik napját tűzte ki, a választás vezetésére pedig elnökül Gyulafehérvár város választó kerületbe Novák Ferencz kir. tanácsos, polgármester megyebizottsági tagot bízta meg. A városi tanácsház nagytermében az irt napon d. előtti 9 órától

egy summát s azt rögtön elküldtem az én megszorult Ernő barátomnak.

Néhány napra rá Ernő lépett a szobámba. Megöleltük egymást s ő kimerülten rogyott egy székre.

— Csakhogy itt vagyok! — nyögte.

Szegény fin nagyon megváltozott a rövid idő alatt. Arcza megnyult s szép bajusza, melyet olyan kiváló gonddal kötött ki reggelenként, most kuszáltan lógott be a szájába. Szánakozva szemléltem.

— Megváltoztam úgy-e — szólott ő mosolyogva — hja barátom Nápolyban jártam, most tehát úgy illik, hogy meghaljak... Van egy cigarettád?

Miközben megkínáltam, kérdezősködtem a feleségéről.

Néhány nagy szippantsát tett, aztán megszólalt.

— Barátocskám ez furcsa história. Mikor megkaptam a pénzt, — melyet majd ha módomban lesz, köszönettel vissza fogom adni, — legelső dolgom volt tartozásaimat kiegyenlíteni és röviden tudtára adni Olgának, hogy utazunk haza. Erre Olga, a nála még soha sem tapasztalt affektálással, azt mondta nekem, hogy jó volna még egy ideig Nápolyban ülni, mert ő tulajdonképpen csak most kezd magát jól érezni. No halottál életledben ilyen... ilyen arcátlánságot! Olyan dühbe jöttem, hogy majdnem megütöttem. — Igen? Jól érzed magad? — rivaltam rá, — persze azt szeretnéd, ha folyton fényt üznénk, de hozzávaló pénzt nem hoztál! Ó kérlek erre csak mosolygott és azt mondta, hogy miért nem jártam jobban utána a dolgoknak, mielőtt elvettem, most már késő siránkozni. Ohó, nem késő asszonyom, mi elfogunk válni és minden a régi rendben lesz. Ő azt felelte, hogy ez igen mulatságos. Az ut végtelennek tetszett. Olga folyton bosszantott. A hajón például, mikor én a fedélzetre mentem, ő lement a kabinba, ha én is lementem, ő ismét feljött. Holmi csavargó gavalérokat utaztak velünk s azokkal ő folyton kockettizott. Ha ezt a szemérem vettem, azt mondta, hogy ugyis elválnak, mit törődöm vele. Nagyon elkecseregettem, mert tudod én őt mégis csak... mégis csak szeretem s ő olyan semmibe vett engem. No de megkegyelmittem a szívemet. Olga szülőihez utazott egyedül, én meg ide jöttem egyedül, sutyomban, mert ha meglát-nak, vége van. Az egész város nevetni fog...
Hát ez igazán fatális állapot volt. Ernő két napig

nálam bukkalt s miután azt tanácsoltam neki, hogy intézze el személyesen a dolgot apósával, elutazott.

Két nap múlva sürgőnyt kaptam.

„Öregem. Boldog vagyok. Humburg. Hej haj, csuhaj! Levél. Ernő.”

No ebből tud az ördög valamit érteni. Azon gondolkodtam, hogy vajon nem zavarodott meg az én barátom elméje... Töprengéseimnek a következő levél vetett véget:

Egyetlen Barátom!

Szeretném egy rettenetes phrazissal kezdeni a leveletem, de annyira boldog vagyok, hogy semmi sem jut az eszembe. Minden jóra fordult. Apósom a legderekabb ember a világon, anyósom egy istennő, feleségem két istennő. De halld, hogy mi történt. Megérkeztem és haladóktalanul felkerestem apósomat. Mikor beléptem a szobájába, örveendő arczsal jött elélem.

— Ah! Hála az égnek, — kiáltá vigan, — azt hittük, hogy elveszett. Hogy van? Hahaha.

Tessék ez az ember még kaczag.

— Ugy látszik, — mondtam mérgesen — apámnak ma igen jó kedve van, én pedig komolyan akarok beszélni...

Az öreg majd feldőlt nevetésben.

— Hihíhí, ... hehehe, ... huhuhú...

A hangos kacajra felnyílt az egyik ajtó s azon az anyósom, meg a feleségem jött be. Egy darab ideig szótlanul néztek, de aztán csak ők is elkezdtek nevetni. Tudja Isten hogyan történt, egyszerre azon vettem magam észre, hogy én is nevetek. Végre elesendesedtünk s nagyapám bocsánatkérések között mondotta el, hogy engem meg akart egy kissé tréfálni s ime sikerült is. Pénz van annyira mennyi kell, reméli, hogy nem haragszom. És én kedves barátom: nem haragszom. Egymás nyakába kapaszkodtunk, ölelgetőztünk és csókolóztunk, nem felejtve ki téged sem — képzeletben természetesen — s most is egész családostul csókolva maradok a te boldog

Ernő.

... Hanem a nagy boldogságban valamiről mégis megfellekkezett Ernő. Három év telt el azóta, de én a neki küldött pénzt még mindig nem kaptam meg. Minden örömben van öröm... Hogy miért juttatta a sors ezt az ürmet épen nekem, azt mai napig is hasztalan találgatom...

bezárólag d. u. 4 óráig a választás meg is tartatott, a mely alkalommal Gyulafehérvár város választó kerületében a kiesett 12 tag helyébe megválasztattak a következők, u: m: 1) Fábán Sándor nagyprepost, 2) Nemes Sámuel kir. törvényszéki elnök, 3) Dr. Ujtalusi Miklós kir. ügyész, 4) Roska József rendőrkapitány, 5) Dr. Ujtalusi József apátkanonok, 6) Patrovics Ferencz m. á. v. főmérnök, 7) Dr. Csorny Béla rom. kath. főgymnásiumi tanár, 8) Rejőd József ügyvéd, 9) Szalánczy László kir. erdész, 10) Kádár Miklós városi tanácsnok, árvaszéki elnök, 11) Dr. Deutsch Mór gyakorló orvos és 12) Vajda Lajos városi m. kir. állatorvos.

— **Gondos anyák figyelmebe.** A gyermekbetegségek ellen való legjobb védekezés az, ha gyermekeinket erőssé, edzetté és a ragályos betegségekkel szemben ellentálló képessé tesszük. Az angol gyermekhalandóság azért sokkal alacsonyabb, mint a miénk, mert a fent elmondottakra ott kiváló gond fordítatik s nincs család, hol a gyermekek a hidegebb évszak teljes tartama alatt ne fogyasztanak a gyermekek legjobb tápszerét: a csukamájolajat, — mert e szer az, mely óriási nagy táperezénél fogva kiváló eredményeket idéz elő. Igaz ugyan, hogy a gyermekek nem nagy előszeretettel vették be e szert, de a mióta a Zoltán-fele csukamájolaj, melynek sem íze, sem szaga nincs, forgalomba jött, azóta e kifogás elesik s e kiváló szer elterjedtsége oly nagy, hogy kevés családnál hiányzik s minden jobb gyógyszerárban kapható.

— **Uj eljárás a fejfájás ellen.** Vajmi ritka ember legyen az, a ki csak hallomásból ismeri a fejfájást, az emberiség tetemesen nagyobb része tehát örömmel fogadja, hogy a tudomány új gyógyeljárást talált a fejfájás ellen, mely eljárásról az orvosok azt mondják, hogy souverain hatású. Az eljárás öt- vagy tizszázalékos cocain-oldat alkalmazása, a mennyiben ezzel az oldattal az orr nyákhártyáját kell ecsetelni, még pedig egyoldali fejfájásnál azon az oldalon, a melyen a fájás fészkel. Az ecsetelésnél főleg a felső régiókat kell cocainnal bekenni, sőt erős fejfájás esetén jó, ha cocain-oldatba áztatott kis gyapot-lampont alkalmaz arra a helyre az ember.

— **Érdekes esküvő.** Egy dunamelléki város társadalmi életében előkelő szerepet játszott a Sz. család. Volt is miből. A vagyonban usztak, az uri osztály színe-java járt-kelt házukba és egyetlen eladó leányukért nem egy előkelő család sarja versengett. A művelt lelkű leány azonban már régóta egy szerény jövedelmi megyei hivatalnoknak ígérte kezét és a dús-gazdag szülő leányuk hajlamának engedve, beleegyeztek a házasságba. Nem volt boldogabb jegyespár a világon, de nem is volt irigyletebb ember a városban mint a vőlegény. A lakodalom napja már ki volt tűzve. Remény, szerelem és boldogság volt a fiatal jegyesek élete. De mint mindenhol, úgy itt is beigazolta a sors, hogy nincsen rózsza tövis nélkül. Sz.-ék egy rokonuk lelketlensége folytán elvesztették teljes vagyonukat. Éppen az esküvő előtti napon jutott ez a hír nyilvánosságra. Az emberek összedugták fejüket. Találgatták, hogy meg lesz-e az esküvő? A pletyka pedig a szélrózsza minden irányába elvitte a lehetetlennél lehetetlenebb híreket. Az esküvőre a meghívott vendégek már csak kíváncsiságból is teljes számmal megjelentek. Csak a lakodalom megtartották. Szomorú volt nagyon, mert ezentul a fiatal férjnek csekély fizetéséből az öregeket is kellett tartania. Annyi még jutott, hogy a lakozat megtarthatták. Számos üdvözlő sürgöny érkezett, melyek közül a következő visszaszerezte a vagyont a kétségbeesett család tagjainak: „A mai húzáson nálunk vásárolt sorsjegyükkel megnyerték a főnyereményt. Török A. és Tsa bankháza Budapest V., Váci-körút. 4.” Ilyen vigan végződött a kezdetben szomorú lakodalom.

— **Minő lesz a tél?** Ha hinni lehet az ismert viharpróféta, Falb Rudolfnak: akkor ugyancsak kemény télünk lesz. Most jelent meg ugyanis Falb 1902 évi időjárás naplója, amelyben a többi közt ezeket jósolja. Január száraz hideg; februárban óriási havazások várhatók; márciusban hófúvások, majd esőzések lesznek, közben újabb nagy hideg; áprilisban enyhül az idő.

— **A nemrég közéletünk kiváló férfiai által alapított „Magyar élet és járadék biztosító intézet” mint szövetkezet.** Gyulafehérvár és vidékére agilis képviselőt keres. Ajánlatok Balassi Lajos erdélyi részli felügyelőhöz Kolozsvár, Teleky-utca intézendők.

— **Az esernyő története.** Az esernyő története visszanyulik egész a kaldeusok koráig. Kinában és Japánban meg éppen a történelem előtti szürkéségbe ves a nyoma, bár ez országokban inkább a napernyő divatos, mert az esőtől nem félnek úgy, mint a naptól. A régebbi idők japán harcosának teljes felszereléséhez nemcsak kard és alabárd, hanem legyező és napernyő is tartozott. A British Múzeum egyik őszidő kéziratában a király oly trónon van ábrázolva, mely fölött hatalmas ernyőt tartanak, ami arra mutat, hogy az ókorban az egész Keleten szokás volt a nap és esernyő használata. Olaszországban a XVII. században jött divatba, a XVIII. század első éveiben pedig Angliában is megjelent szórványosan. Akkoriban azonban még csak a gazdag nők divatjához tartozott, a férfi nem mutatkozott volna az utcákon esernyővel.

I R O D A L O M.

* **A dunántúli írásban és képen.** (Dunántúli közművelődési Naptár az 1902. évről.) (A „Dunántúli Közművelődési Egyesület” javára szerkesztette dr. Fodor Oszkár. — Ára 2 korona. — Kapható az egyesület titkári irodájában, Budapest Kerepesi-ut 43.) Az ország egyik legnagyobb kultúregyletének a Pallavicini Ede főnöklete alatt működő „Dunántúli Közművelődési Egyesület”-nek 10 éves fennállása alkalmából díszes

irodalmi vállalat jelent meg az egyesület titkára dr. Fodor Oszkár szerkesztésében. A vállalat címe: A Dunántul irásban és képen és ezélja, hogy az olvasó közönségnek irásban és képen bemutassa azokat, kiknek jelentékeny részük van abban a békés harczban, melyet a „D. K. E.“ a magyar faj megtartása érdekében kifejti, és hogy felhívja a társadalom figyelmét ama nagy feladatokra, melyeknek megoldását a „Dunántuli Közművelődési Egyesület“ annyi lelkesedéssel és áldozatkészséggel munkálja. Hogy a hazaíás vállalat nagyobb kelendőségnek örvendjen s hogy jövedelmével gyarapítsa a „D. K. E.“ vagyonát, a szerkesztő jövő évi naptárral és tisztieizimárral is kibővítette a munkát. A díszes kötet, melynek czimlapját Vajda Zeiga, a jeles festőművész rajzolta, az irodalmi, művészeti és politikai világnak ama jelesét mutatja be, liket a Dunántul adott a közéletnek s bemutatja ezenkívül a Dunántul egyes vidékeit sikerült képekben. Az élet és jelemrajzok valóságos forrásmunkává teszik e kötetet az irodalom történések számára; a szépirodalmi dolgozatok s a szép illusztrációk pedig kelendő olvasmányává teszik. A kötetbe irak: Abonyi Árpád, Balla Miklós, Igmándi Mihály, dr. Konkol-Thege Miklós, Makai Emil, Pakots József. Becses közlemény ezután Berzeviczy Albert előadása, melyet Bernardino Luiniól s követőiről tartott az Országos Képtárban, a melyet Luininak a milanoi Brera képtárban őrzött remek képe: Szűz Mária Jézussal illusztrál; ismertetés a vándorkönyvtárakról, a mely intézménynek hazánkban való meghonosítója éppen a „D. K. E., továbbá dr. Molnár Gézáól „Milyen zenét hallgassunk?“ Arczéppel és életrajzzal bemutatottak e kötetben a „D. K. E.“ megteremtője és első elnöke Széll Kálmán, az egyesület mostani lelkes vezetői Pallavicinzi Ede őgróf és Rákosi Jenő, továbbá Vaszari Kolos hercegprímás, Vlassics Gyula kultuszminiszter, Berzeviczy Albert, Fehér Ipoly pannonhalmi főapát, Antal Gábor dunántuli ev. ref. gyűráty Ferencz dunántuli ág. ev. püspök, Vészi József, Szalai Imre, Porzsoit Kálmán a „D. K. E.“-nek 10 év óta főtitkára, dr. Fekete Ignác, báró Fejérváry Imre, Penyvev Ferencz, gróf Laszberg Rezső, Nagy Jenő, Reiszg Ede, Sárközy Aurél, gróf Szechenyi Emil, Tallán Gyula dunántuli főispánok, dr. Baán Endre, Maár Gyula alispánok, Károlyi Antal, Tornay Károly orsz. képviselők. A kötetet 20 remek illusztráció tarkítja, ezek között felemlítendő az ógyallai csillagvizsgáló több képe, Szinyei Merse Pál festménye: A falu alatt, a pannonhalmi apátság több sikerült képe, képek a dunántuli hadgyakorlatról, a tatali vár, a magyaróvári kir. gazdasági akadémiá. — A kötet ára 2 korona. Megrendelhető a „Dunántuli Közművelődési Egyesület“ irodájában (Budapest, VIII., Kerepesi-ut 43.), vagy az egyesület főpénztárosánál dr. Fekete Ignácznál (V., Béla utca 3.)

CSARNOK.

Alarczosbáli ismeretség.

Humoreszk.

Németből fordította: *Papp Miklós.*

Csörgő barátom arra kért engem, hogy egy néhány órára a bál után szállást adjak neki, mivel már kora reggel óta elfoglaltsága volt, a városban és lakása nagyon távoli helyen fektült. Az eszmét nagyszerűnek találtam, s a legnagyobb készséggel igyekeztem barátomnak rövid éji nyugalomra egy kis helyet szorítani.

Egy második ágynak hiányában, a földre rögtönöztem egy fekhelyet az utazóköpenyemből, nagykendő és más alkalmas kellekből. Egy teletömött utazó táská helyettesítette a párnákat, s az én hű hálókabátom képezte a felső takarót. Ejfél már rég elmúlt, midőn álmomból hirtelen fölébredtem. Valaki közeledett az ajtóhoz, s ismételt kísérleteket tett, hogy a kulcsot a zárba dugja, míg végre a czel el volt érve s az ajtó kinyílt. Csörgő lépett be. Nagyon nevetségesen nézett ki rövid tavaszi kabátjával, a mely alól frakkjának szárnyai előkukkantottak, fején klackal, a mely a pisai görbe toronyra emlékeztetett, s e mellett olyan felhangolt, oly jókedvű és közlekeny volt, mint soha.

Nem mozdultam, de ő csendesen hozzám jött és egyenesen az arczomba világított, majd az ágyam mellett levő czipőhuzóra lépett, úgy hogy az nagy zajt csinálva, esett tova és így nem maradt egyéb hátra, mint a tettetéssel felhagyni. Egyáltalában hosszasabb társalgásra nem igen bízott hangon és ágyamban fal felé fordulva rákezdt: „Nos, hogy mulatál?“

„Nagyszerűen, kedves barátom,“ kiáltotta Csörgő és egészen rendetlen módon kezdett levelezni. Ez a sokszor félbeszakított munka nagyon sokáig tartott és véget sem akart érni, mert e közben leült ágyamra, jöllehet én alig hagytam neki egy tenyérnyi helyet és elkezdett kérdés nélkül mesélni, a hogy mindenki szokott, a ki egy érdekes romantikus kalandot vélt átélni. Egy nem egészen tiszta kis pszichológiai előszó után, a mely közben-közben az én visszatartott és ismét eléőtörő ásitásaimmal csodálatosan összevegyült — ráért a főtárgyra. Fiatal barátom az alarczosbálon, egy kis spanyolnőre akadt, ki — állítása szerint — az a rokon lélek volt, kire neki rákellett találnia, hogy ezen a földön boldog lehessen. Ő vele a bálon „a leg-tisztességesebb módon“ mulatott, a ki neki megígérte, hogy egy v. másik bálon ismét megfog jelenni, s akkor egy szempillantásra felvetette alarczát, a mely alól egy modern arcz tűndökölt elé és azzal — eltűnt.

Ez egyszerű és röviden elmondható, de egy szerelmesnek hosszú idő kell hozzá. Egy sajnálatra méltó közbeszólással azt értem el, hogy donnájának végtelen képekben a leírásába kezdett. Ezen szavak „csodálatos kedvesség, sylphid termet, gazella szemek, búbajos hang“ — többször szerepeltek beszédében, mert álmodtam róluk.

Mindent ráhagytam, mert a vendégszeretet szent magyar kötelesség és Csörgőnek kedélyhangulata megkövetelte és megérdemelte a kinéletet.

Miközben érdeklődésemet a buzgalmas jellemzés által felkelteni igyekezett az ő hódítása iránt, valaki köhögött a mellettem levő szobában. Ez nem volt természetes, hanem egy szinlett köhögés, gyöngéd módon ama kötelességre cseleözva, hogy éjjel két óraker nagyon kedves volna már lefeküdni. Szobám közvetlenül háziasszonyom és leánya hálószozája mellett fektűt. Az ajtókn el voltak zárva és szekrényekkel mindkét részről eltorlaszolva.

Csörgőt figyelmeztetnem kellett a szomszédaim iránti szükséges kiméltre. Sajnos, tanácsomat nem hallgatta meg, sőt azt mondta, hogy most egyáltalában nem tud aludni és egy kis kávét akart inni. A körülményekre való tekintet nélkül fogott a kávé készítéséhez, mert sajnos a kávémasinát is felfedezte.

„Aludj, ha álmos vagy, minderről gondoskodom magam“ mondotta ő. Felvette a hálókabátomat és nagy zajjal a konyhába ment, hogy vizet hozzon, hol természetesen ismét elcsesélte az ajtókat. Elhatároztam, hogy a fatalis ember további rendzavarásának útját fogom vágni. Benn ismét köhögtek. Liza kisasszony volt, ő persze több kinéletet érdemelt volna és Csörgő más időben bizonyára pihenni is hagyta volna.

Mit mivel ő künn csak a vízvezetékkel! Végre hangosan becsapódott a konyhaajtó és ismét megjelent. Mintán sajnosan kijelenttem, hogy nincs spiritusom, Csörgő az én drága aracomból töltött a lámpácskába. Leült az asztalhoz és gondolkozólag tekintett a kék lángba, mely csöndesen nyaldosta a csészét. Perczek hosszáig ült úgy ott, a nélkül, hogy egyszer is pislantott volna. Krak! telpattant a masina üveg zárja és a forró víz sutorogva oltotta el a lángokat. Felébredtem.

„A dolog még explodálhat“ kiáltottam, mialatt ő a forró cserepeket, melyek szerteszt heverték, közönyösen szedte össze.

Lizácska ismét köhögött, de most még sokkal érthetőbben.

„Légy szives és ülj csendesen, a mellettnk levő emberek aludni szeretnének.“

„Na, hallod, már régóta zavar az a tulról jövő köhögés, úgy látszik, hogy itt öreg asszonyok menedékházába zártad magad — s erre vagy tekintettel. Hol van a czukrod?“

„Üt a szivarszekerényben, de ügyelj nehogy ledobd a vivőtörőmet“

Csörgő felszállott a nádszékre, mely recsegve tört össze alatta — klor! s a vivőtör tényleg a földre zuhant.

„Ezer menykő! de hát ügyelj, mondtam már neked.“

Ekkor valaki tulról zörgetett.

„Kormos ur, nagyon szépen kérem, sziveskedjék egy kissé csendesebben lenni, már egy órája, hogy ébren vagyok!“

„Semmi közöm hozzá“ kiáltott Csörgő négykézláb állva azon szekrény elétt, mely alá a tör gurult. „Légy csendes, kérek, ez a háziasszonyom lánya, egy nagyon kedves leány“

„Mit, nincs itt most kedves leány! — miért fizetsz házbért, ha mozdulnod se szabad benne? — Hangja még magasabba szállott, s kipírult arczával az ajtó felé fordulva kiáltotta: „Mit akar ön Kormossal? ő az ágyban fekszik, s énesak a czukrot akartam levenni, s eközben a régi tör a fejemre esett, s ez bárkivel is megeshetik; fekdűjk le ismét szépen. Nem vagyunk tán kórházban.“

„Légy csendesen Csörgő“ kértem, s így elértem, hogy elayomta a mi még a nyelvén volt. A czukorra többet nem gondolt, s megitta a kávét keserűn. Leült ismét az asztalhoz és szűrcsölte a fekete italt. Ekközben a szobának tiszta levegőjét illatos kék felhő borította be, s ez élvezetes mulatságot az én szivarkészletemnek kellett megszínlénie.

Ekközben ismét visszaestem ama jó körülménybe, a melyben a valóság benyomásai az álmok világával vegyűlnek. Csörgő eltűnt a füstfelhőben, sem nem láttam, sem nem hallottam többet semmit.

Egy fénysugár, a mely arczomra esett, ismét felébresztett. Csörgő állott előttem, égő gyertyával a kezében.

Na igazán jó, hogy te még nem alszol“ mondá, a mint a szememet kissé kinyitottam „egy kis költeményt kell írnom az én kis maszkomról, hol van a lexiconod, hátha találnék benne valami alkalmast“

„Ott a könyvszekrényen, egészen alul, de hagyj már a fenébe békét.“

Nem minden akadály nélkül sikerült a könyvet megtalálnia, kinyitotta a megfelelő kötetet, s egy perc hosszáig tüzesen olvasta. Még egyszer megtöltötte a kávé edényt és hátradűlt.

„Ebro, vagy Duero partján keresetek
Vagy a Szegura és Ankár folyásinál,
Hogy tégedet ismét felleljelek“

mormolta magában Az én legyőzhetetlen álmoságom ujlag elnyomott engem, s míg szerelmes barátom egy érzésteljes verset keresett, elaludtam s csak egy lármázó körülményre ébredtem fel. Csörgő az ajtó elétt állott s egy hatalmas veszekedésbe keveredett a szomszédokkal, a mely meglehetősen egyoldaluan folyt.

„Az őrdög tudja a gondolatait rendbeszedni, ha ön mindig köhög“ — kiáltotta át.

„En csak azért köhögök, hogy Ön csendesen legyen, a morgás idegessé tesz“ kiáltotta Liza kisasszony, s hangja reszketett a felindulástól.

„A költeményt el kell készítenem, mert holnap a szerkesztőségbe kell küldenem, s a költőnek mormolnia kell. Ha Ön nem tud aludni, bizonyára nem egészséges, körülbelül sokat evett, vagy mit tudom én; örüljen, hogy olyan lakója van, mint Kormos. Ha én laknék itt — megmutatnám Önnek.“

Ismételten és hiába igyekeztem Csörgőnek a szekrényajtó elétt tartott szónoklatát megakasztani. Végre mégis megtűrt a türelmem. Felugrottam az ágyból, s kényyszeríttem a kellemetlen vendéget, hogy hagyjon fel a költéssel, szónoklattal és oltsa ki a gyertyát.

Hallgatott, haragos pillantást vetvén az ajtóra,

megfordult, hogy kéziratát még egyszer átnéze és gondosan betevén azt hálókabátom zsebébe, lefekűdt.

Hogy álomban megjelent-e a kis spanyol nő, ki tudja, — egy horkolt, mintha fűrészmalomról álmodott volna. Három óra mulva már virradott a téli hajnalpir. Csörgő felébredt és ültözni kezdett — minden zajt gondosan kértlve — mintha az éji lármát helyre akarta volna pótolni. Engedelmet kért, hogy fel kellett ébresztenie engem, hogy az én kiváló vendégszeretetemért hálaát és köszönötét fejezze ki. Azután halkan elhagyta a szobát.

Ep akkor nyílt ki a folyosón a háziasszonyom ajtaja is.

Egy fél pereznyi nyugalom után Csörgő ismét berontott a szobába.

„Ki az a kis leány, a ki innen melőlünk kijött?“

„Körülbelül Liza kisasszony, a házi asszonyom leánya, a kivel ma éjszaka veszekedtél“

„Az én kis spanyol hölgyem“ kiáltotta, fogait összeszorítva és kétségbeesve tépdeste a haját.

Hosszu idő kellett, a mig megnyugodott. Visszaült ismét az ágy karfájára, mint a mikor a bálról visszatért — de akkor reménytől teljesen és győzelemtől viggan — most busan és vigasztalhatatlanul: teljesen megtörve.

Meg kellett vigasztalnom, hogy az ő nevét Liza kisasszonynak soh se fogom elárulni és számára bocsánatot fogok eszközölni.

Liza kisasszony, egy aranyos kis baba, nevetett e komikus zavart körülményen, s örvendett a dolog ilyes kimenetelén. Csörgőnek megbocsátott s valahányszor a lépcsőn találkozom vele, tréfálva mindig ezt kiáltja: „Aztán üdvözölje az én komikus barátomat.“

Nyilttér.*)

Nyilatkozat.

A dícső névtelennek mult heti védekezésemre írt és folytatott támadására addig nem válaszolok, mig sötét rejtekéből elő nem buvik.

Roosz József.

Henneberg-selyem csak akkor valódi, ha közvetlen tőlem rendeltetik. Blouzokhoz, rubákhoz fekete, fehér és színes selyem 65 krtól 14 frt 65 krig. méterenként. Mindenkinek bérmentve és elvámolva házhoz szállítva. Minták postafordultával Schweizba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Henneberg & selyemgyáros cs. és kir. udvari-szállító **Zürichben.**

* Az e rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk

Sz. 765—1901 szám.

Arverési hirdetmény.

Alólírt kiktűdött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a gyulafehérvári kir. járásbírószág Sp 394/5—901 számú kiktűdő végzése által gyulafehérvári Özv. Munkási Zsigmondné végrehajtató javára itteni Várad Lajos ellen 400 K. tőke, ennek 1899 év deczemb. hó 18. napjától számítandó 5% kamatai és egyéb törvényes járuléakai követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 669 kor. becsűlt 1 Singer varrógép, férfi és női rubák, fehéreneműk, párnák, 1 üveg konyák, ládák, és színházi rubákból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a V. 978/2—1901 sz. kikűldést rendelő végzés folytán helyszinén vagyis Gyulafehérvárt a városháza előtt leendő eszközzésére **1901-ik évi november hó 27-ik napjának** délelőtt 10 órája batáridűl kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni tognak.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítettéshez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólírt kiktűdöttnél vagy írásban beadni vagy pedig szóval bejelenei, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes batáridű ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyula-Fehérvárt, 1901-ik év November hó 11. napján.

H a j ó s I s t v á n kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 3729—1901 tlvki.

Arverési hirdetmény kivonat.

Az abrudbányai kir. jbiróság mint telekkönyvi batóság közhírré teszi, hogy Dr. Urmóssy Károly ügyvéd által képv. özv. Gyanka Veszeliáné sz. Raba végrehajtatónak Nicora Tama l. Juon végrehajtást szenvedő elleni 45 kor. 30 fillér tőke követelés és ennek 1900 évi

október 1-től számítandó 5% kamatai és 45 kor. 2-féle költség és jár. iránti végrehajtási ügyében az abrudbányai kir. járásbíróskodás területén lévő Szohodolt 474 tükben özv. Nicora Juonenezé javára bekebelezési élethossziglani kikötmény fe. tartásával az a 1-0 r. nd 677. 6940. 6941. 6943. 6944. 6945. 6946. 6951. 7062. 7.63. 7063. 7193. 7203. 7205 7206 brsz. ingatlanra az árverést 95 kor. 40 fillérben ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy A fennebb megjelölt ingatlanok az **1901 évi december hó 12-ik napján** d. e. 10 órakor Szohodol község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni foguak.

Árverezni szándékoznak tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis az árverés napjától számítandó 3 egyenlő részletben 15. 30 és 45 nap alatt készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 8333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Abrudbányán 1901. évi augusztus hó 19. napján.

Az abrudbányai kir. bíróság mint telekkönyvi hatósága.

A kivonat hitelűl Simó Béla kiadó.

Uj kádfürdő!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy a **gyulafehérvári izr. hitközség tulajdonát képező**

KÁDFÜRDŐ

teljesen átalakítva, minden részeiben megújítva, **padosata terraró köveszettel kirakva, új fürdőkádakkal** felszerelve és minden kényelemnek megfelelően berendezve — egészen megújított és a közhasználat számára megnyitott.

Egy fürdő ára ruhával együtt 40 kr.

A fürdő nyitva van reggeli 6 órától esti 9 óráig.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kéri

Özv. Löwy Lipótné fürdőkezelő.

Szőlőoltványok

szokványminőségben
A legkiválóbb 42 bor- és csemegefajokban fajtisztán, teljes jótállással.

Élőkerítés.

Gleditschia csemeték és magvak.
Uradalmaknak, községeknek három évi törlesztésre is adatik.

Oriási tövisű, igen gyorsan fejlődő sűvénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívüli csekély kiadással, melyen nembogy ember, de semmitéle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át. Minden rendelkezéshez rajzokkal ellátott ültetési és kezelési utasítás mellékeltek. Ezer csemete elég 200 méterre. — Ara 6 frt.

Diócsemeték. Oriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Szíves ténynyomatu **fődrjegyék ingyen és bérmentve** küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt ezimére ingyen és bérmentve küldetni kéri, mely nincsen az a ház, vagy család, a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városban, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is igen érdekében áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Cim: „Érmelleki első szőlőoltvány-telep” Nagy Gábor Nagy Kágya, u. p. Székelyhid.

Oh jaj!

Megfojt es az átkosott köhögés!

Köhögés, rekedtség és elnyálkásodás ellen gyors és biztos hatásuak

Egger mellpasztillái,

az étvágyat nem rontják és kitűnő ízűek.

Doboz 1 korna és 2 korona

== Próbadoz 50 fillér. ==

Fő- és szétküldési raktár:

„NADOR” GYÓGYSZERTÁR
Budapest V., Váci-körút 17.

Kapható Gyulafehérváron: Frölich Gyula, Marczell Elemér, Storfer Leó gyógyszer-táraiban. Nagy-Enyeden: Kovács U. József, Papp János gyógyszer-tárakban.

Eljen!

Egger mellpasztilla csakhamar meggyógyított.

Olcsó bevásárlási alkalom.

Üzleti helyiségem leendő átalakítása végett

összes raktáron lévő áruimat, nevezetesen: Mindenféle bőr-, selyem, posztó, hárász, csérna és bélelt télikestyű, kötözszer, férfi és fiu kalap, nyári-téli sapka, csipő, csizma, bőr és posztó gamáschli, nadrágtartó nyak-kendő, fehérnemű, szarvasbőrből lovagló nadrág, párnahusát és lepedő, sok egyéb férfi divat és rövidáru, valamint betegápolási, katona felszerelési, lovagló, vadászati és mindenféle utasági cikkeket, bőröndöt sat. ugyismint elsőrangú Premyer-féle angol kerékpár és valódi családi és iparos varrógépeket, ez alkalommal

a beszerzési áron alul elárusítom.

Szaktámmba vágó mindennemű javításokat elfogadok, olcsón és gyorsan elkészítek.

Legfinomabb férfi és női bőrkestyű 1 pár eddigelé 1.30 frt. most csak 90 kr.

Auschluss bőrkestyű 1 pár 1 korona.

Jäger Tamás, Gyulafehérvárt,
Novák Ferencz-tér 154.
kesztyű és mütöszer készítő.

Glace kesztyű takarítás 1 pár 10 kr.

Katona kesztyűsítés egy pár 6 kr.

Keil-lakk

legkitűnőbb mázoló-szer puha padló számára.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára, 1 ücsög ára 90 fill.

Arany-fénymáz

képkeretek stb. bearanyozására.
1 kis palaczk ára 40 fillér.

Fehér „Gasur” fénymáz

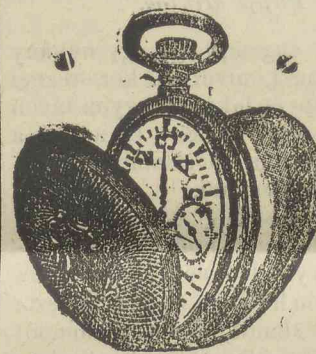
Legjobb szer mosdo-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére.

1 doboz ára 90 fillér. Mindenkör kaphatók:

J. B. MISSELBACHER SEN. cégénél Gyulafehérvár.

Nyomatott Papp Györgynél Gyulafehérvárt.

SVÁJCZI-ÓRA IPAR!

Tudósítjuk a szakértőket, tisztelőket, postai, vasuti és rendőri hivatalnokokat, valamint mindazokat, a kiknek jó órára szüksége van, hogy a „System Glac-hütte”-féle genfi Plaquem. órák egyedüli eladását elvállaltuk. Ezen órák pra-cizen járnak, reguláltak és kipróbáltak és minden óráért 3 évi irásbeli jótállást adunk. A külső része, mely 3 fedél-

ből áll, divatosan és pompásan van kiállítva és pedig az ujonnan feltalált változatlan amerikai ugynevezett Goldin ércből készítve, azonkívül egy 14 karatos arany lemezzel átvonva, miért is annyira hasonlítanak a valódi aranyhoz, hogy még a legjobb szakember sem képes megkülönböztetni egy 200 kor. értékű arany órától. A világ egyetlen órája ez, mely arany színezetét nem veszíti soha. 10.000 utánrendelés és 3000 dicséző levél van kezünkben. Egy uri vagy női óra ára 16 kor. portó és vám beszámítva. Bőrzacsakó mindegyikhez ingyen. Elegáns uri és női plaqué lánczok a 3, 5 és 8 kor. Minden nem tetsző óra szó nélkül visszavetetik tehát nincs rizikó! Szállítás utánvétel, vagy az ország előre beküldése mellett eszközölteti. Rendelések „Chronos” szállítási ház, Basel (Sváz) czimzendők Svájcba a levél 25 f.-be kerül, levelező lapok 10 fill.

Csak RETHY-félet fogadjunk el!

A valódi Rethy-féle pemetefü-cukorka csak a készítőnél vagy az alábbi gyógyszer-tárakban kapható:

Gyulafehérvár: Frölich Gyula, Storfer Leó gyógyszer-tárakban. — Abrudbányán: Bonczy István gyógyszer-tárakban. — Szászsebesen: Binder Lajos gyógyszer-tárakban.